Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

9. juni 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — overførsler — forordning (EF) nr. 1013/2006 — artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii) — ulovlig overførsel — fejlagtige og usammenhængende oplysninger påført det dokument, som er omhandlet i bilag VII til denne forordning — artikel 50, stk. 1 — sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser — proportionalitet«

I sag C-69/15,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (forvaltnings- og arbejdsretten i Budapest, Ungarn) ved afgørelse af 2. februar 2015, indgået til Domstolen den 16. februar 2015, i sagen:

Nutrivet D.O.O.E.L.

mod

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne C. Lycourgos (refererende dommer), E. Juhász, C. Vajda og K. Jürimäe,

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— den ungarske regering ved M.Z. Fehér, G. Koós og M. Tátrai, som befuldmægtigede

— den luxembourgske regering ved D. Holderer, som befuldmægtiget

— den nederlandske regering ved B. Koopman, M. Bulterman og H. Stergiou, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved L. Havas, A. Sipos og D. Loma-Osorio Lerena, som befuldmægtigede,

* Processprog: ungarsk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), artikel 18, stk. 1, litra a), og artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT 2006, L 190, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 255/2013 af 20. marts 2013 (EUT 2013, L 79, s. 19) (herefter »forordning nr. 1013/2006«), samt punkt 15 i bilag I C til denne forordning.

2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Nutrivet D.O.O.E.L. og Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (den nationale myndighed for tilsyn med miljø- og naturbeskyttelse, herefter »den nationale tilsynsmyndighed«) vedrørende de administrative bøder, som er pålagt af sidstnævnte for overtrædelser af retsforskrifterne om overførsel af affald.

Retsforskrifter

EU-retten

3 1., 7., 15., 21. og 33. betragtning til forordning nr. 1013/2006 har følgende ordlyd:

»(1) Denne forordnings vigtigste og overordnede målsætning og komponent er miljøbeskyttelse, og dens eventuelle indvirkning på den internationale handel er helt utilsigtet.

[…]

(7) Det er vigtigt at tilrettelægge og regulere overvågningen af og kontrollen med overførsler af affald på en sådan måde, at der tages hensyn til behovet for at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten og folkesundheden, og således at en mere ensartet anvendelse af forordningen fremmes overalt i Fællesskabet.

[…]

(15) Hvad angår overførsel af affald opført i bilag III, III A eller III B bestemt til nyttiggørelse, bør der sikres et minimumsniveau af overvågning og kontrol ved at kræve, at sådanne overførsler ledsages af bestemte oplysninger.

[…]

(21) I tilfælde af overførsel af affald til nyttiggørelse bør medlemsstaterne kunne sikre, at affaldsbehandlingsanlæg, der er omfattet af [Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT 1996, L 257, s. 26), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 (EUT 2006, L 33, s. 1),] anvender den bedste tilgængelige teknik som defineret i direktivet i overensstemmelse med anlæggets tilladelse. Medlemsstaterne bør ligeledes kunne sikre, at affaldet behandles under overholdelse af retligt bindende miljøbeskyttelsesstandarder i forbindelse med nyttiggørelse som fastlagt i fællesskabslovgivningen, og at affaldet, under hensyntagen til artikel 7, stk. 4, i [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 2006/12/EF [af

5. april 2006 om affald (EUT 2006, L 114, s. 9)], behandles i overensstemmelse med de affaldshåndteringsplaner, der er udarbejdet i medfør af sidstnævnte direktiv med det formål at sikre gennemførelse af retligt bindende nyttiggørelses- og genanvendelseskrav som fastlagt i fællesskabslovgivningen.

[…]

(33) Der bør træffes de nødvendige foranstaltninger, således at det i overensstemmelse med direktiv 2006/12/EF og anden fællesskabslovgivning vedrørende affald sikres, at affald, der overføres inden for Fællesskabet, og affald, der importeres til Fællesskabet, i hele overførselsperioden, og også når der er tale om nyttiggørelse eller bortskaffelse i bestemmelseslandet, håndteres uden at bringe folkesundheden i fare og uden at anvende processer og metoder, der kan skade miljøet. […]«

4 Artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006 bestemmer, at denne forordning indfører procedurer og kontrolordninger for overførsel af affald, der afhænger af overførslens oprindelse, bestemmelsessted og rute, affaldstypen og den behandling, affaldet skal gennemgå ved bestemmelsesstedet.

5 Forordningens artikel 2 med overskriften »Definitioner« fastsætter:

»I denne forordning forstås ved:

[…]

12) »forhandler«: enhver, der optræder som hovedmand ved køb og efterfølgende salg af affald, herunder forhandlere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse, jf. artikel 12 i direktiv 2006/12/EF

13) »mægler«: enhver, der arrangerer nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald på andres vegne, herunder mæglere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse, jf. artikel 12 i direktiv 2006/12/EF

14) »modtager«: den person eller virksomhed under bestemmelseslandets jurisdiktion, hvortil affaldet overføres med henblik på nyttiggørelse eller bortskaffelse

15) »anmelder«:
a) ved overførsel fra en medlemsstat enhver fysisk eller juridisk person, der henhører under den pågældende medlemsstats jurisdiktion, som har til hensigt at overføre affald eller lade affald overføre, og som har anmeldepligt; anmelderen er en af nedennævnte personer i den nedenfor anførte rækkefølge

[…]
iv) en registreret forhandler, der har fået skriftlig bemyndigelse af den i punkt i), ii) og iii) omhandlede oprindelige producent, nye producent eller godkendte indsamler til at handle på dennes vegne som anmelder
v) en registreret mægler, der har fået skriftlig bemyndigelse af den i punkt i), ii) og iii) omhandlede oprindelige producent, nye producent eller godkendte indsamler til at handle på dennes vegne som anmelder, eller

[…]

22) »afsendelsesland«: et land, hvorfra en overførsel af affald er planlagt påbegyndt eller påbegyndes

23) »bestemmelsesland«: et land, hvortil en overførsel er planlagt eller finder sted med henblik på nyttiggørelse eller bortskaffelse i dette land eller med henblik på lastning forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse i et område, der ikke henhører under noget lands jurisdiktion

[…]

35) »ulovlig overførsel«: overførsel af affald, der foretages:

[…]

c) med samtykke fra de berørte kompetente myndigheder opnået ved forfalskning, afgivelse af vildledende oplysninger eller svig

[…]

g) i forbindelse med overførsel af affald som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 4, og hvor det viser sig

[…]

iii) at overførslen foretages på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII.«

6 Artikel 3 i forordning nr. 1013/2006 med overskriften »Almindelig fremgangsmåde« bestemmer følgende i stk. 2:

»Overførsel af følgende affald bestemt til nyttiggørelse er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg:

a) affald anført i bilag III eller III B

[…]«

7 Forordningens artikel 18, som har overskriften »Affald, der skal ledsages af bestemte oplysninger«, bestemmer:

»1. Affald som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 4, der skal overføres, er omfattet af følgende proceduremæssige krav:

a) For at fremme sporingen af overførsler af sådant affald skal den person under afsendelseslandets jurisdiktion, der står for overførslen, sikre sig, at affaldet ledsages af den formular, der er indeholdt i bilag VII.

b) Den i bilag VII indeholdte formular underskrives af den person, der står for overførslen, inden overførslen finder sted, og underskrives af nyttiggørelsesanlægget eller laboratoriet og modtageren, når de modtager det pågældende affald.

[…]

3. Medlemsstaterne kan i medfør af national lovgivning kræve oplysninger som omhandlet i stk. 1 om overførsler omfattet af denne artikel med henblik på inspektion, håndhævelse, planlægning eller statistik.

[…]«

8 Forordningens artikel 24 med overskriften »Tilbagetagelse, når en overførsel er ulovlig« bestemmer:

»1. Hvis en kompetent myndighed opdager en overførsel, som den mener er en ulovlig overførsel, informerer den øjeblikkelig de andre berørte kompetente myndigheder.

2. Såfremt anmelderen er ansvarlig for en ulovlig overførsel, sørger den kompetente afsendelsesmyndighed for, at det pågældende affald:

a) tages tilbage af anmelderen de facto eller, hvis der ikke er foretaget nogen anmeldelse

b) tages tilbage af anmelderen de jure eller, hvis dette ikke er muligt

c) tages tilbage af den kompetente afsendelsesmyndighed selv eller af en fysisk eller juridisk person på dennes vegne eller, hvis dette ikke er muligt

d) nyttiggøres eller bortskaffes på en alternativ måde i bestemmelses- eller afsendelseslandet af den kompetente afsendelsesmyndighed selv eller af en fysisk eller juridisk person på dennes vegne eller, hvis dette ikke er muligt

e) nyttiggøres eller bortskaffes på en alternativ måde i et andet land af den kompetente afsendelsesmyndighed selv eller af en fysisk eller juridisk person på dennes vegne, hvis alle de berørte kompetente myndigheder er enige heri.

[…]

3. Såfremt modtageren er ansvarlig for en ulovlig overførsel, sørger den kompetente bestemmelsesmyndighed for, at det pågældende affald nyttiggøres eller bortskaffes på en miljømæssigt forsvarlig måde:

a) af modtageren, eller hvis det ikke er muligt

b) af den kompetente myndighed selv eller af en fysisk eller juridisk person på dennes vegne.

[…]

9. Når der foreligger en ulovlig overførsel som defineret i artikel 2, nr. 35), litra g), er den person, der står for overførslen, omfattet af de samme forpligtelser i henhold til denne artikel som anmelderen.

[…]«

9 Samme forordnings artikel 42 med overskriften »Procedurekrav i forbindelse med import fra lande, der er parter i Baselkonventionen [om kontrol med grænseoverskridende overførsel af farligt affald og bortskaffelsen heraf, undertegnet den 22. marts 1989 og godkendt på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 93/98/EØF af 1. februar 1993 (EFT 1993, L 39, s. 1),] eller fra andre områder i tilfælde af krise eller krig« bestemmer:

»1. Hvis affald bestemt til bortskaffelse importeres til Fællesskabet fra lande, der er parter i Baselkonventionen, gælder tilsvarende bestemmelser under afsnit II med de tilpasninger og tilføjelser, der er anført i stk. 2 og 3.

[…]

4. Overførslen må kun finde sted, hvis:

a) anmelderen har modtaget skriftligt samtykke fra de kompetente afsendelses-, bestemmelses- og eventuelt transitmyndigheder, og de fastsatte betingelser er opfyldt

b) der er indgået en gældende kontrakt mellem anmelderen og modtageren, som påkrævet i artikel 4, stk. 2, nr. 4), og artikel 5

c) der er stillet finansiel sikkerhed eller tilsvarende forsikring, som er gyldig og gældende som påkrævet i artikel 4, stk. 2, nr. 5), og artikel 6, og

d) der er sikret miljømæssigt forsvarlig håndtering, jf. artikel 49.

[…]«

10 Artikel 45 i forordning nr. 1013/2006 med overskriften »Procedurekrav i forbindelse med import fra lande, der ikke er omfattet af [OECD-Rådets beslutning C(2001)107 final om revision af beslutning C(92)39 final om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald bestemt til nyttiggørelse], men som er parter i Baselkonventionen, eller fra andre områder i tilfælde af krise eller krig«, bestemmer:

»Når affald bestemt til nyttiggørelse importeres til Fællesskabet:

a) fra et land, der ikke er omfattet af [...] beslutningen truffet af [Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD)], [...]

[…]

finder bestemmelserne i artikel 42 tilsvarende anvendelse.«

11 Forordningens artikel 49 med overskriften »Miljøbeskyttelse« bestemmer i stk. 1:

»Producenten, anmelderen og andre virksomheder, der er involveret i en overførsel og/eller nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald i Fællesskabet, træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overførsel af affald i Fællesskabet håndteres, uden at menneskers sundhed bringes i fare og på en miljømæssigt forsvarlig måde i hele overførselsperioden og under nyttiggørelsen og bortskaffelsen. Navnlig når overførslen finder sted inden for Fællesskabet, skal kravene i artikel 4 i direktiv 2006/12/EF og Fællesskabets øvrige lovgivning om affald overholdes.«

12 Forordningens artikel 50 med overskriften »Håndhævelse i medlemsstater«, bestemmer:

»1. Medlemsstaterne fastsætter regler for sanktioner, som skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. De fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. […]

[…]

4. Kontrol af overførsler omfatter også kontrol af dokumenter, bekræftelse af identitet og i givet fald fysisk kontrol af affaldet.

[…]«

13 Punkt 15 i bilag I C til samme forordning med overskriften »Nærmere vejledning i udfyldelsen af anmeldelses- og transportformularerne« har følgende ordlyd:

»Normalt vil modtageren være det bortskaffelses- eller nyttiggørelsesanlæg, der er anført i rubrik 10. I nogle tilfælde kan modtageren imidlertid være en anden, f.eks. en forhandler, en mægler eller en juridisk person, såsom hovedkontoret eller postadressen for det modtagende bortskaffelses- eller nyttiggørelsesanlæg i rubrik 10. For at kunne optræde som modtager skal en forhandler, mægler eller juridisk person være under bestemmelseslandets jurisdiktion og være i besiddelse af eller have anden

form for juridisk kontrol over affaldet på det tidspunkt, hvor overførslen ankommer til bestemmelseslandet. I sådanne tilfælde udfyldes oplysninger vedrørende forhandleren, mægleren eller den juridiske person i rubrik 2.«

14 I bilag III til forordning nr. 1013/2006 findes en »Liste over affald, der er omfattet af de generelle oplysningskrav i artikel 18«, der er benævnt »Grøn« liste (herefter »den grønne liste«).

15 I bilag VII til forordning nr. 1013/2006 med overskriften »Oplysninger, der ledsager overførsler af affald, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 4« fremgår det dokument, som er nævnt i forordningens artikel 18, stk. 1 (herefter »ledsagedokument«). Bilag VII er opbygget som følger:

Forsendelsesoplysninger (1)

1. Person, der står for overførslen Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf. Fax E-mail:		**2. Importør/modtager** Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf. Fax E-mail:
3. Faktisk mængde: ton (Mg): m³:		**4. Faktisk afsendelsesdato:**
5.(a) 1. transportør (2) Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf. Fax E-mail: Transportmåde: Forsendelsesdato: Underskrift:	**5.(b) 2. transportør** Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf. Fax E-mail: Transportmåde: Forsendelsesdato: Underskrift:	**5.(c) 3. transportør** Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf. Fax E-mail: Transportmåde: Forsendelsesdato: Underskrift:
6. Affaldsproducent (3) **Oprindelig(e) producent(er), ny(e) producent(er) eller indsamler:** Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf. Fax E-mail:		**8. Nyttiggørelsesmetode (eller i givet fald bortskaffelsesmetode for så vidt angår affald som nævnt i artikel 3, stk. 4):** R-kode/D-kode: **9. Sædvanlig beskrivelse af affaldet:**
7. Anlæg til nyttiggørelse ☐ **Laboratorium** ☐ Navn: Adresse: Kontaktperson: Tlf. Fax E-mail:		**10. Karakterisering af affaldet** *(udfyld de relevante koder)* i) Basel-konventionens bilag IX: ii) OECD *(hvis forskellig fra (i))*: iii) Bilag III A (4): iv) Bilag III B (5): v) EU-affaldsliste: vi) National kode:

11. Berørte lande/stater:

Eksportland/-lande	Transit			Import/modtager

12. Erklæring fra den, som står for overførslen: *Jeg erklærer på tro og love, at oplysningerne er fyldestgørende og korrekte. Jeg erklærer ligeledes at have indgået gældende skriftlige kontraktforpligtelser med modtageren (ikke påkrævet for affald nævnt i artikel 3, stk. 4)*

Navn: Dato: Underskrift:

13. Modtagernes underskrift efter modtagelsen af affaldet:

Navn: Dato: Underskrift:

UDFYLDES AF NYTTIGGØRELSESANLÆGGET ELLER AF LABORATORIET:

14. Overførslen modtaget på nyttiggørelsesanlægget ☐ **eller laboratoriet** ☐ Modtaget mængde: ton (Mg): m³:

Navn: Dato: Underskrift:

(1) Oplysninger, der ledsager overførsler af affald opført på den grønne liste og bestemt til nyttiggørelse eller affald bestemt til laboratorieanalyser i henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006. For nærmere vejledning i udfyldelsen af formularen henvises til den tilsvarende vejledning i bilag I C til forordning (EF) nr. 1013/2006

(2) Hvis der er mere end 3 transportører, vedlægges yderligere oplysninger, jf. rubrik 5 (a), (b), (c).

(3) Hvis den person, der står for overførslen, er forskellig fra producenten eller indsamleren, anføres oplysninger om producenten eller indsamleren.

(4) De relevante koder som anført i bilag III A til forordning (EF) nr. 1013/2006 skal anvendes i den relevante rækkefølge. Vises af Basel-listens numre, f.eks. B1100, B3010 og B3020, er begrænset til særlige affaldstyper som anginet i bilag III A.

(5) De EU-koder, der er opført i bilag III B til forordning (EF) nr. 1013/2006, skal anvendes.«

Ungarsk ret

16 § 19, stk. 1, i hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (lov nr. CLXXXV fra 2012 om affald, *Magyar Közlöny* 2012/160., herefter »affaldsloven«) bestemmer:

»Der kan indføres affald på ungarsk område i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning [nr. 1013/2006] og regeringsdekretet om grænseoverskridende overførsel af affald.«

17 Lovens § 86, stk. 1, bestemmer:

»I medfør af regeringsdekretet, som fastlægger regler for bøder inden for håndtering af affald, udsteder miljøbeskyttelsesmyndigheden en bøde vedrørende håndtering af affald til enhver fysisk eller juridisk person, selvstændig erhvervsdrivende eller organer, som ikke er juridiske personer, som:

a) krænker lovbestemmelser, umiddelbart anvendelige retsakter udstedt af Den Europæiske Union eller administrative afgørelser på området for affaldshåndtering

b) udøver en aktivitet vedrørende håndtering af affald, som forudsætter et samtykke eller en godkendelse fra myndighederne, eller at disse har foretaget en registrering eller modtaget en anmeldelse, uden at have opnået hverken samtykke, godkendelse eller registrering eller have foretaget en sådan anmeldelse, eller som udøver den nævnte aktivitet på en måde, der afviger fra det deri anførte, eller

c) ikke eller ikke på passende måde har underrettet miljøbeskyttelsesmyndigheden om produktion eller generering af biprodukter, eller som anvender, distribuerer eller oplagrer affald som produkter eller biprodukter.«

18 § 1 i hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. Kormányrendelet (regeringsdekret nr. 271/2001 om bøders størrelse ved affaldshåndtering og om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for pålæggelsen og udregningen heraf) af 21. december 2001 (*Magyar Közlöny* 2001/150, herefter »regeringsdekretet«), bestemmer:

»1. Med forbehold af bestemmelserne i § 2, stk. 4-8, og § 3, stk. 4, udregnes bødens størrelse ved at multiplicere bødens grundbeløb som fastlagt i nærværende dekret med relevante koefficienter for de faktorer, som påvirker grundbeløbet, i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget.

[…]

3. Det maksimale grundbeløb for bøden vedrørende håndtering af affald (herefter »grundbeløbet«) er:

[…]

f) 200 000 [ungarske] forint [(HUF)] ved ulovlig grænseoverskridende overførsel af ikke-farligt affald.

[…]

5. Bødens grundbeløb kan ansættes til mellem 25% og 100% af de beløb, der er fastsat i stk. 3 og 4 i denne paragraf og i § 2, stk. 3 – med undtagelse af de i nærværende paragrafs stk. 3, litra e), nævnte tilfælde – når skadevolderen udbedrer konsekvenserne og bringer den uregelmæssige situation til ophør, inden der træffes afgørelse om at pålægge en bøde.«

19 Artikel 3 i dette regeringsdekret bestemmer:

»1. Udregningen af bødens størrelse kræver for det første, at grundbeløbet fastsættes.

[…]

4. Ved ulovlig grænseoverskridende overførsel af affald (import, eksport eller transit gennem det nationale område) beregnes størrelsen af den bøde, der skal betales, ved at multiplicere det i regeringsdekretets § 1, stk. 3, litra f) eller g), fastlagte grundbeløb med en indikator for affaldets vægt. Såfremt det ikke er muligt at bestemme affaldets vægt helt nøjagtigt, beregnes bøden ved hjælp af en gennemsnitsværdi af vægtintervallet i tons, som fastlægges ved skøn.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

20 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at de kontroller, som de ungarske myndigheder foretog den 15. og den 18. oktober 2013 af to ungarske lastvogne, som er indregistreret i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og som var på vej ind i Ungarn, viste, at de transporterede en last på henholdsvis 23,2 og 21,8 tons papiraffald, der er opført på den grønne liste. Begge disse overførsler var ledsaget af et ledsagedokument og et internationalt fragtbrev.

21 Hvad angår den første overførsel var det i ledsagedokumentets rubrik 1 angivet, at Nutrivet stod for overførslen, og i rubrik 2 og 7, at Hamburger Recycling Group GmbH, Wiener Neudorf (Østrig), både var importør/modtager og anlægget til nyttiggørelse, mens det af det internationale fragtbrev fremgik, at denne overførsel skulle leveres til Hamburger Hungária Kft.s ungarske hovedsæde i Dunaújváros (Ungarn).

22 Hvad angår den anden overførsel var det i ledsagedokumentets rubrik 1 anført, at Nutrivet stod for overførslen, i rubrik 2, at Hamburger Recycling Group var importør/modtager og i rubrik 7, at Hamburger Hungária var anlægget til nyttiggørelse, mens det af det internationale fragtbrev og andre dokumenter, som var blevet fremlagt for de ungarske myndigheder, fremgik, at denne overførsel ligeledes skulle leveres til sidstnævnte selskabs hovedsæde.

23 I rubrik 11 vedrørende de »berørte lande« var Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien og Ungarn nævnt i disse to dokumenter.

24 Den nationale tilsynsmyndighed konstaterede, at hvad angår disse to overførsler af affald var ledsagedokumenter ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning nr. 1013/2006, eftersom indholdet i rubrik 2 og 7 ikke stemte overens med indholdet i rubrik 11, og at overførslernes endelige bestemmelsessted ikke kunne fastlægges med sikkerhed. I forbindelse med den procedure, som blev indledt mod Nutrivet, samarbejde Nutrivet med den nationale tilsynsmyndighed, idet Nutrivet den 18. og den 25. oktober 2013 fremsendte et nyt ledsagedokument til myndigheden, der var ajourført for hver enkelt overførsel, og andre dokumenter til støtte for oplysningerne i det ajourførte dokument. Det fremgik tydeligt af disse dokumenter, at modtageren og det endelige bestemmelsessted i begge tilfælde var Hamburger Hungária.

25 Ved afgørelse af 30. oktober 2013 pålagde den nationale tilsynsmyndighed i henhold til affaldsloven Nutrivet bøder på grund af selskabets manglende overholdelse af dets forpligtelse vedrørende affaldshåndtering og pålagde selskabet at betale sagsomkostningerne. Hvad angår den første overførsel blev bøden og sagsomkostningerne fastsat til henholdsvis 1 160 000 HUF (ca. 3 738 EUR) og 124 942 HUF (ca. 402 EUR). Hvad angår den anden overførsel blev bøden og sagsomkostningerne fastsat til henholdsvis 1 090 000 HUF (ca. 3 513 EUR) og 182 250 HUF (ca. 587 EUR). Tilsynsmyndigheden begrundede sine afgørelser med henvisning til, at henset til de konstateringer, som blev foretaget under den administrative procedure, er de omhandlede overførsler ulovlige i henhold til artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning nr. 1013/2006. Med henblik på beregningen af bødernes størrelse fastsatte den nævnte myndighed i henhold til regeringsdekretet det maksimale grundbeløb for den omhandlede type affald (200 000 HUF, dvs. ca. 3 205 EUR), som den nedsatte til maksimumssatsen på 75% for at tage hensyn til samarbejdet fra Nutrivets side. Den multiplicerede dernæst det således fastsatte beløb (50 000 HUF) med vægten af det transporterede affald.

26 Nutrivet har under søgsmålet ved Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (forvaltnings- og arbejdsret i Budapest, Ungarn) bl.a. nedlagt påstand om annullation af de nævnte afgørelser. Nutrivet har nærmere bestemt gjort gældende, at udtrykket »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning nr. 1013/2006 henviser til den situation, hvor en oplysning, der er vigtig i forhold til miljøbeskyttelsen, er skjult eller slet ikke nævnt, og ikke til den situation, hvor ledsagedokumentet indeholder fejlagtige oplysninger samtidig med, at de rigtige oplysninger klart fremgår af andre tilgængelige dokumenter. Nutrivet har ligeledes anført, at denne bestemmelse ikke skal fortolkes udvidende, idet enhver overførsel, hvor ledsagedokumentet er udfyldt fejlagtigt, ellers ville skulle anses for ulovlig, og at der bør sondres mellem det tilfælde, hvor fejlen begås forsætligt med henblik på at vildlede tilsynsmyndighederne, og det tilfælde, hvor fejlen blot skyldes en manglende opfyldelse af en administrativ forpligtelse.

27 Den nationale tilsynsmyndighed har nedlagt påstand om, at den nævnte påstand forkastes. Den har gjort gældende, at begge de i hovedsagen omhandlede overførsler af affald skulle ledsages af et ledsagedokument, som er behørigt udfyldt i henhold til kravene i artikel 18 i forordning nr. 1013/2006

og i bilaget hertil. Myndigheden har anerkendt, at navnet på »importøren/modtageren«, som skal angives i dokuments rubrik 2, kan være et andet end navnet på »anlægget til nyttiggørelse«, som skal angives i rubrik 7, men har gjort gældende, at i et sådant tilfælde kræver punkt 15 i bilag I C til forordningen, at forhandleren eller mægleren er undergivet bestemmelseslandets jurisdiktion.

28 Efter anmodning fra den forelæggende ret har den nationale tilsynsmyndighed udtrykkeligt medgivet, at den kendte affaldets rute, selv om ledsagedokumentet ikke var udfyldt korrekt. Den har ligeledes anerkendt, at den ikke fulgte den i artikel 24 i forordning nr. 1013/2006 fastlagte procedure, ikke havde inddraget de berørte kompetente myndigheder og ikke havde krævet tilbagetagelse af det ulovligt overførte affald.

29 Det er på denne baggrund, at Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (forvaltnings- og arbejdsret i Budapest) har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal en overførsel af affald anses for foretaget »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, når den person, der står for overførslen, udfylder rubrikkerne vedrørende importøren/modtageren, anlægget til nyttiggørelse og de berørte lande/stater, jf. henholdsvis rubrik 2 (»Importør/modtager«), 7 (»Anlæg til nyttiggørelse«) og 11 (»Berørte lande«) i dokumentet i den nævnte forordnings bilag VII, således at oplysningerne ikke stemmer overens indbyrdes, selv om oplysningerne vedrørende disse rubrikker tydeligt fremgår af det internationale fragtbrev og af andre tilgængelige dokumenter?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan det da betragtes som forholdsmæssigt at idømme en bøde herfor, der størrelsesmæssigt svarer til den bøde, der pålægges en aktør, som misligholder sin forpligtelse til at udfylde dokumentet i bilag VII til forordning (EF) nr. 1013/2006?

3) Er det for at kunne erklære, at en overførsel af affald er ulovlig som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, påkrævet, at den, der udfylder dokumentet i den nævnte forordnings bilag VII, bevidst vildleder myndigheden?

4) Er det relevant for at kunne erklære, at en overførsel af affald, som foretages »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, er ulovlig, at de oplysninger, som ikke er klart specificeret, er relevante i forhold til miljøbeskyttelse? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvilke oplysninger i dokumentet i forordningens bilag VII skal da betragtes som relevante i forhold til miljøbeskyttelse?

5) Skal en overførsel af affald anses for foretaget »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, såfremt myndigheden ikke følger den i forordningens artikel 24 fastlagte procedure, ikke inddrager de berørte myndigheder og ikke kræver tilbagetagelse af det ulovligt overførte affald?

6) Hvordan skal begrebet jurisdiktion som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1013/2006 fortolkes og behandles?

7) Hvordan skal formuleringen i bilag I C, […] punkt 15, i forordning (EF) nr. 1013/2006, ifølge hvilken en forhandler eller mægler skal være under bestemmelseslandets jurisdiktion for at kunne optræde som modtager, fortolkes?«

Indledende bemærkninger

30 Det skal indledningsvis bemærkes, at som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, forekommer det i hovedsagen omhandlede affald at være importeret fra et tredjeland, nemlig Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. De spørgsmål, som den forelæggende ret har forelagt, forudsætter, at bestemmelserne i artikel 42 og 45 i forordning nr. 1013/2006 ikke finder anvendelse i den foreliggende sag.

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første, det tredje, det fjerde og det femte spørgsmål

31 Den forelæggende ret ønsker med det første, det tredje, det fjerde og det femte spørgsmål, der skal behandles samlet, nærmere bestemt oplyst, om artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning nr. 1013/2006 skal fortolkes således, at overførsel af affald som omhandlet i bilag III til denne forordning, der er bestemt til nyttiggørelse, skal kvalificeres som ulovlig i henhold til denne bestemmelse, når ledsagedokumentet vedrørende denne overførsel indeholder fejlagtige eller usammenhængende oplysninger vedrørende importøren/modtageren, anlægget til nyttiggørelse og de berørte land/stater, og om denne kvalificering påvirkes af den omstændighed, at disse oplysninger er korrekt angivet i andre dokumenter, som er stillet til rådighed for de kompetente myndigheder, af forsættet til vildledning af de kompetente myndigheder, af relevansen af disse oplysninger for miljøbeskyttelsen og af disse myndigheders gennemførelse af procedurerne i forordningens artikel 24.

32 Det skal i denne forbindelse indledningsvis bemærkes, at det i første betragtning til forordning nr. 1013/2006 anføres, at målsætningen med forordningen er miljøbeskyttelse. Ifølge syvende betragtning til forordningen er det endvidere vigtigt at tilrettelægge og regulere overvågningen af og kontrollen med overførsler af affald på en sådan måde, at der tages hensyn til behovet for at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten og folkesundheden.

33 Hvad angår overførsel af affald til nyttiggørelse, som er opført på den grønne liste, såsom det i hovedsagen omhandlede affald, præciserer 15. betragtning til samme forordning, at der bør sikres et minimumsniveau af overvågning og kontrol ved at kræve, at sådanne overførsler ledsages af bestemte oplysninger.

34 Med henblik på at fremme sporingen af overførsler af sådant affald pålægger artikel 18 i forordning nr. 1013/2006 en pligt for den person under afsendelseslandets jurisdiktion, der står for overførslen, til at sikre sig, at affaldet ledsages af et ledsagedokument, eftersom medlemsstaterne kan kræve formularen udleveret med henblik på inspektion, håndhævelse af forordningen, planlægning eller statistik (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Ragn-Sells, C-292/12, EU:C:2013:820, præmis 65). Eftersom dette dokument er den eneste kilde til detaljerede oplysninger om overførsler af affald, som er fastsat i forordningen med henblik på at gøre det muligt for de kompetente myndigheder i de berørte lande at opfylde den tilsyns- og kontrolopgave, som de er pålagt i henhold til samme forordning, skal dokumentet være behørigt udfyldt af den person, der står for overførslen.

35 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at de obligatoriske oplysninger, som skal medtages i ledsagedokumentet vedrørende bl.a. importøren/modtageren, anlægget til nyttiggørelse og de berørte lande, er medvirkende til at sikre en passende sporing af disse overførsler. Oplysningerne er nemlig ikke alene relevante for beskyttelsen af miljøet, men også nødvendige for en korrekt gennemførelse af tilsyns- og kontrolopgaven med henblik på at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten og folkesundheden.

36 Heraf følger, at såfremt ledsagedokumentet indeholder fejlagtige og usammenhængende oplysninger af denne type, kan den nævnte tilsyns- og kontrolopgave ikke gennemføres i henhold til forordning nr. 1013/2006, eftersom de kompetente myndigheder pga. manglende information om detaljerne vedrørende den pågældende overførsel, ikke kan sikre en passende sporing af overførslerne med henblik på at undgå miljøskader eller aktiviteter, som er farlige for folkesundheden.

37 I den foreliggende sag fremgår det for det første af forelæggelsesafgørelsen, at de i hovedsagen omhandlede ledsagedokumenter i rubrik 2 ikke angav hvilket selskab, der rent faktisk var modtager af de i hovedsagen omhandlede overførsler af affald, dvs. Hamburger Hungária i Dunaújváros, men et andet selskab i en anden medlemsstat, nemlig Hamburger Recycling Group i Wiener Neudorf. I disse dokumenters i rubrik 7 var sidstnævnte selskab for det andet nævnt som det selskab, der skulle stå for nyttiggørelsen, selv om det ikke befinder sig i det bestemmelsesland, som er angivet i dokumentets rubrik 11, dvs. Ungarn.

38 Henset til disse fejl og uoverensstemmelser forekommer det, at de i hovedsagen omhandlede ledsagedokumenter ikke i sig selv gjorde det muligt at sikre sporingen af de i hovedsagen omhandlede overførsler af affald. Følgelig skal disse overførsler af affald betragtes som ulovlige overførsler som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning nr. 1013/2006.

39 Som følge deraf må det fastslås, at en overførsel af affald som omhandlet i bilag III til denne forordning, der er bestemt til nyttiggørelse, skal kvalificeres som ulovlig i henhold til forordningens artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), når ledsagedokumentet indeholder fejlagtige og usammenhængende oplysninger i lighed med dem, der fremgår af de i hovedsagen omhandlede dokumenter for så vidt angår importøren/modtageren, anlægget til nyttiggørelse og de berørte lande/stater.

40 Denne konklusion kan ikke drages i tvivl af den omstændighed, at disse oplysninger, som skal nævnes i ledsagedokumentet, fremgår korrekt af andre dokumenter, som er stillet til rådighed over for de kompetente myndigheder. Det er i denne forbindelse ligeledes uden betydning, at der ikke foreligger et element af forsæt, eller at procedurerne i forordningens artikel 24 ikke er blevet gennemført.

41 Det skal nemlig bemærkes, at artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning nr. 1013/2006 ikke nævner nogen af disse tre forhold.

42 Hvad for det første nærmere bestemt angår den omstændighed, at de oplysninger, som er påkrævet i ledsagedokumentet, fremgår af andre dokumenter, skal det bemærkes, at ledsagedokumentet skal angive detaljerede oplysninger vedrørende overførslen af affald, således at de mål om tilsyn og kontrol, som forfølges med denne forordning, kan nås. Et sådant dokument oprettes efter særlige regler og har til formål at opfylde specifikke mål med lovgivningen vedrørende overførsel af affald, mens andre dokumenter, såsom det internationale fragtbrev eller en faktura, ikke har et sådant formål.

43 Det fremgår desuden af artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning nr. 1013/2006, at detaljerne vedrørende en overførsel af affald skal være nævnt i ledsagedokumentet og ikke andre steder. Denne forpligtelse er med til at fremme sporingen af overførsler i henhold til denne forordnings artikel 18, stk. 1, litra a), og sikre en effektiv kontrol, der gør det muligt øjeblikkeligt at vurdere, om det er nødvendigt at foretage en fysisk inspektion af det omhandlede affald. Effektiviteten af kontrollen med affaldet under transporten eller ved ankomsten til bestemmelsesstedet styrkes nemlig ved, at myndighederne i transitstaten eller bestemmelsesstaten blot ved at se på det dokument, der ledsager affaldet, straks kan få kendskab til de krævede oplysninger, uden at skulle foretage yderligere undersøgelser, der uundgåelige vil være tidskrævende og dyre, eftersom myndighederne vil være nødsaget til at tilbageholde den omhandlede overførsel.

44 Hvad for det andet angår spørgsmålet om, hvorvidt forsættet til vildledning af de kompetente myndigheder skal tages i betragtning med henblik på at afgøre, om en overførsel af affald er ulovlig i henhold til artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning nr. 1013/2006, skal det fremhæves, at

ordlyden af denne bestemmelse ikke bestemmer, at fejl eller uoverensstemmelser i de oplysninger, som skal angives i det i bilag VII til forordningen omhandlede ledsagedokument, skal udspringe af en svigagtig handling.

45 Uanset om en fejl er begået forsætligt eller ej, forholder det sig ikke desto mindre således, at når den har forårsaget en uoverensstemmelse, forpligter den de berørte medlemsstaters tilsynsmyndigheder til at foretage yderligere undersøgelser, hvilket medfører, at det er umuligt øjeblikkeligt at foretage en kontrol af overførslen i medfør af alene bilag VII til forordning nr. 1013/2006, og derfor bør disse to typer af fejl – om ikke andet så på tidspunktet for kvalificeringen af overtrædelsen – behandles ens.

46 Hvad for det tredje angår den manglende gennemførelse af procedurerne i artikel 24 i forordning nr. 1013/2006 skal det bemærkes, at hverken denne artikel eller andre bestemmelser i forordningen etablerer en forbindelse mellem disse procedurer og definitionen på en ulovlig overførsel. Ifølge selve ordlyden af denne artikel vedrører den tværtimod alene affald, som er blevet overført ulovligt, og en manglende gennemførelse af disse procedurer påvirker dermed ikke kvalificeringen af den omhandlede overførsel som ulovlig i henhold til denne forordnings artikel 2, nr. 35).

47 På baggrund af ovenstående betragtninger skal det første og det tredje til det femte spørgsmål besvares med, at artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning nr. 1013/2006 skal fortolkes således, at overførsel af affald som omhandlet i bilag III til denne forordning, der er bestemt til nyttiggørelse, skal kvalificeres som ulovlig i henhold til denne bestemmelse, når ledsagedokumentet vedrørende denne overførsel indeholder fejlagtige eller usammenhængende oplysninger, såsom de oplysninger, der er indeholdt i de i hovedsagen omhandlede ledsagedokumenter vedrørende importøren/modtageren, anlægget til nyttiggørelse og de berørte land/stater, uanset om disse oplysninger er korrekt angivet i andre dokumenter, som er stillet til rådighed for de kompetente myndigheder, om der er forsæt til vildledning af de kompetente myndigheder, og om disse myndigheder har gennemført procedurerne i forordningens artikel 24.

Det andet spørgsmål

48 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006, hvorefter de af medlemsstaterne anvendte sanktioner i tilfælde af overtrædelse af forordningens bestemmelser bl.a. skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som i tilfælde af, at ledsagedokumentet indeholder fejlagtige eller usammenhængende oplysninger, foreskriver pålæggelse af en bøde, hvis grundbeløb svarer til størrelsen på den bøde, der pålægges i tilfælde af overtrædelse af forpligtelsen til at udfylde dette dokument.

49 Det bemærkes i den henseende, at artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006 pålægger medlemsstaterne at fastsætte »regler for sanktioner, som skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning«, og præciserer, at »[sanktionerne] skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning«. Det må konstateres, at den nævnte forordning ikke indeholder mere præcise bestemmelser med hensyn til fastsættelsen af de nævnte nationale sanktioner, og at den navnlig ikke fastsætter noget udtrykkeligt kriterium med henblik på bedømmelsen af, hvorvidt sådanne sanktioner står i et rimeligt forhold til overtrædelsen.

50 Det følger af Domstolens faste praksis, at så længe der ikke er gennemført nogen EU-retlig harmonisering på området for sanktioner ved manglende opfyldelse af betingelserne i en EU-retlig ordning, er medlemsstaterne beføjet til at træffe bestemmelser om de sanktioner, som de finder rimelige. Medlemsstaterne skal dog udøve deres beføjelser på dette område under iagttagelse af EU-retten og dennes almindelige grundsætninger og dermed under iagttagelse af proportionalitetsprincippet (dom af 9.2.2012, Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).

51 I den henseende bemærkes, at ved bedømmelsen af, om en sanktion er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, skal bl.a. karakteren og grovheden af den overtrædelse, som sanktionen tilsigter at straffe, tillige med fremgangsmåden for fastsættelsen af sanktionens beløb tages i betragtning (dom af 20.6.2013, Rodopi-M 91, C-259/12, EU:C:2013:414, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis). Proportionalitetsprincippet gælder således for medlemsstaterne ligeledes for så vidt angår vurderingen af de forhold, der kan tages hensyn til ved fastsættelsen af bøden (dom af 9.2.2012, Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, præmis 54).

52 Det tilkommer imidlertid den nationale ret under hensyn til alle de faktiske og retlige omstændigheder i den sag, der er forelagt for den, at foretage den endelige bedømmelse af, om sanktionsbeløbet overskrider grænsen for, hvad der er nødvendigt for gennemførelsen af de formål, der tilsigtes med den omhandlede lovgivning. Det tilkommer nemlig den forelæggende ret at foretage den konkrete anvendelse af proportionalitetsprincippet og således efterprøve, om de nationale foranstaltninger er forenelige med EU-retten, mens Domstolen alene kan forsyne den forelæggende ret med fortolkningsbidrag vedrørende EU-retten, således at den forelæggende ret selv kan vurdere spørgsmålet om en sådan forenelighed (jf. i denne retning dom 29.7.2010, Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

53 For så vidt angår sanktioner, der anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i forordning nr. 1013/2006, der har til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden, fastslog Domstolen i dom af 26. november 2015, Total Waste Recycling (C-487/14, EU:C:2015:780, præmis 55), at den nationale ret er forpligtet til i forbindelse med kontrollen af, om en sådan sanktion står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, at tage særligt hensyn til de risici på området for beskyttelse af miljøet og folkesundheden, som kan være en følge af overtrædelsen.

54 I den foreliggende sag udgør de fejlagtige og usammenhængende oplysninger i de i hovedsagen omhandlede ledsagedokumenter en overtrædelse af bestemmelserne i forordning nr. 1013/2006, således som det fremgår af denne doms præmis 38. Der kan dermed for en sådan overtrædelse i princippet pålægges en bøde svarende til den, der pålægges for en overtrædelse af forpligtelsen til at udfylde dette ledsagedokument.

55 Ifølge Domstolens praksis skal pålæggelsen af en bøde, der sanktionerer overførsel af affald, hvor ledsagedokumentet indeholder fejlagtige eller usammenhængende oplysninger, og hvor grundbeløbet for denne bøde svarer til det, der anvendes i tilfælde af en overtrædelse af forpligtelsen til at udfylde dette dokument, imidlertid anses for at være forholdsmæssig, såfremt de omstændigheder, der karakteriserer den begåede overtrædelse, gør det muligt at fastslå, at der er tale om overtrædelser af en tilsvarende grovhed, set i lyset af den risiko, disse omstændigheder udgør for beskyttelsen af miljøet og folkesundheden, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere (jf. i denne retning dom af 26.11.2015, Total Waste Recycling, C-487/14, EU:C:2015:780, præmis 54 og 56).

56 Henset til de ovenstående betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006, hvorefter de af medlemsstaterne anvendte sanktioner i tilfælde af overtrædelse af forordningens bestemmelser skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, skal fortolkes således, at der for en overførsel af affald, hvor det ledsagedokument, som er omhandlet i bilag VII til samme forordning, indeholder fejlagtige og usammenhængende oplysninger, i princippet kan pålægges en bøde, der størrelsesmæssigt svarer til den bøde, der pålægges for overtrædelse af forpligtelsen til at udfylde dette dokument. I forbindelse med kontrollen af, om en sådan sanktion står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, skal den forelæggende ret tage særligt hensyn til de risici på området for beskyttelse af miljøet og folkesundheden, som kan være en følge af overtrædelsen.

Det sjette og det syvende spørgsmål

57 Med det sjette og det syvende spørgsmål, som skal behandles samlet, spørger den forelæggende ret nærmere bestemt, hvorledes begrebet »person under afsendelseslandets jurisdiktion« i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1013/2006 og udtrykket »person […] under bestemmelseslandets jurisdiktion« i punkt 15 i bilag I C til denne forordning skal fortolkes.

58 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det fremgår af Domstolens faste praksis, at proceduren efter artikel 267 TEUF er et middel til samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter, som giver Domstolen mulighed for at forsyne de nationale retter med de elementer vedrørende fortolkningen af EU-retten, som er nødvendige for, at de kan afgøre de for dem verserende tvister (dom af 13.3.2014, FIRIN, C-107/13, EU:C:2014:151, præmis 29, og af 6.10.2015, Capoda Import-Export, C-354/14, EU:C:2015:658, præmis 23).

59 Inden for rammerne af dette samarbejde foreligger der en formodning for, at spørgsmål om EU-retten er relevante. Under disse omstændigheder er Domstolens afvisning af at behandle en anmodning fra en national ret kun mulig, når det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, eller når problemet er af hypotetisk karakter, eller Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en saglig korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål (dom af 13.3.2014, FIRIN, C-107/13, EU:C:2014:151, præmis 30, og af 5.3.2015, Banco Privado Português og Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, præmis 36).

60 I den foreliggende sag må det konstateres, at den forelæggende ret ikke i sin præjudicielle anmodning har angivet, på hvilken måde dets sjette og syvende spørgsmål er nødvendige med henblik på afgørelsen af hovedsagen, og den har ikke fremlagt de oplysninger, som er nødvendige for at give en sagligt korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål.

61 Det sjette og det syvende spørgsmål kan derfor ikke antages til realitetsbehandling.

Sagens omkostninger

62 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

1) **Artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 255/2013 af 20. marts 2013, skal fortolkes således, at overførsel af affald som omhandlet i bilag III til denne forordning, der er bestemt til nyttiggørelse, skal kvalificeres som ulovlig i henhold til denne bestemmelse, når det i bilag VII til denne forordning omhandlede ledsagedokument vedrørende denne overførsel indeholder fejlagtige eller usammenhængende oplysninger, såsom de oplysninger, der er indeholdt i de i hovedsagen omhandlede ledsagedokumenter vedrørende importøren/modtageren, anlægget til nyttiggørelse og de berørte land/stater, uanset om disse oplysninger er korrekt angivet i andre dokumenter, som er stillet til rådighed for de kompetente myndigheder, om der er forsæt til vildledning af de kompetente myndigheder, og om disse myndigheder har gennemført procedurerne i forordningens artikel 24.**

2) **Artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006, som ændret ved forordning nr. 255/2013, hvorefter de af medlemsstaterne anvendte sanktioner i tilfælde af overtrædelse af forordningens bestemmelser skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, skal fortolkes således, at der for overførsel af affald, hvor det ledsagedokument, som er omhandlet i bilag VII til samme forordning, indeholder fejlagtige og usammenhængende oplysninger, i princippet kan pålægges en bøde, der størrelsesmæssigt svarer til den bøde, der pålægges for overtrædelse af forpligtelsen til at udfylde dette dokument. I forbindelse med kontrollen af, om en sådan sanktion står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, skal den forelæggende ret tage særligt hensyn til de risici på området for beskyttelse af miljøet og folkesundheden, som kan være en følge af overtrædelsen.**

Underskrifter